

25. Jan. 1843

FACTS

Date:

25. Jan. 1843

Page number:

Dagbog A, side 124-125

TRANSCRIPTION

25 Jan Onsdag

Jeg har igjen seet hende,¹ her hos min Moder!² Idag var hun her, men kort, neppe fik jeg talt et Ord med hende. Jeg søgte hende forgjæves, og kan ikke vente at see hende mere, da hun kun bliver her i to Dage. O, Glæde! naar kommer Du til dette Bryst? burde jeg ikke være vel tilmode nu, da jeg arbeider paa mit betydeligste Billede. Istedetfor at være glad, styrter jeg mig i Beskjæftigelser for at jeg ikke skal give Længslen Rum – Jeg stjæler selv disse Øieblikke, jeg bruger til at klage for Papiret, hvad Ingen gider hørt. Naar jeg kommer hjem, træt af at male og informere, og glæder mig til at læse eller drømme •125• om hende, da venter Joachim³ mig med sine tyske Lectier og Stile. Det er godt! jo mere, jo bedre af kjedsommelige Ting, saa bliver maaskee dog Timerne hos mit store Stykke mine bedste, hvad de burde være. Saa luk Dig atter, Hjerte! for hvert Indtryk, endnu er Timen ikke kommen for dig! veed jeg hvordan jeg har det, veed jeg Andet end, at jeg er utilfreds? Det har jeg for længe været – hvorfor spildte jeg Tid, hvorfor er jeg ikke videre som Maler eller rigere paa Guld, at jeg kunde strax tilstaae hende min Kjærlighed, uden at være vis paa det tunge Afslag? Hvor er det en ringe Trøst: kan jeg læse Fremtidens Gaader – eller – Gud leder Alt til det Bedste! Det er en ringe Trøst, naar man tørster efter Glæde og Lykke, men det er den bedste. Maaskee aldrig den Pige, som idag bragte mit Hjerte til at slaa hurtigere, maaskee hun aldrig skal blive min – maaskee hun aldrig tænkte derpaa!

¹ Louise Neergaard (1816-1895).

² Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

³ Lundbyes yngste lillebror, Joachim E. Lundbye (1826-1897).

124 at takkes Dig og Din Slægt hedre ved andre Hæer,
andet Næsen! Dog, kjære Sige! Det var tyndt om Din
forlangte det, det vilde kunne blive et saarligt Bistte,
hvor Fingl maas svinge med et Næb. Du gjer mig til en
Stakkel, ikke saa snart er jeg ene for Din stæier for mig,
at min Tanke, alt mit Haab vender sig til Dig, og er min
Tale for Dig een og dybt og stærkt, skal den da ikke
halde ud, selv uden Næring, og uden at gjøre mig klynke-
vorn, om det saa var til jeg blev en gammel Kar! O,
kunne jeg saalænge bevare Dit Billede, til kvindene alle
fjærede sig Modet stakket og Lindet saligt, og da brede
frem for Dig og sige: Se, Louise! Tager af os gav
Verden, hvad vi begjærede, skjønt det var ikke Meget;
Det var den Eneste jeg saae, til hvem jeg kunde binde mig.
Det var min Ungdoms Drøm, vil de ogsaa blive min
Alders Trøst? —

22 Jan Onsdag

Jeg har ijen seet hende, her hos min Moder! Hov var
hvin her, men kort, neppe fik jeg talt et Ord med hende.
Jeg søgte hende forjæves, og kan ikke vente at see hende
mere, da hun kun bliver her i to Dage. O, Glæde! naar
kommer Du til dette Børst? Kunde jeg ikke være selvtillende
nu, da jeg arbejder paa mit kjærligste Billede. Istædfor
at være glad, styrtet jeg mig i Bektæftelser for at jeg
ikke skal gaa Leugsten Nær — Jeg stylder selv i. 3. 3. 3. 3.
blikke, jeg bruger til at klage for Papiret, hvad Tager
gives hørt. Naar jeg kommer hjem, trost af at møde og
informere, og glæder mig til at lese alle Drømme

om hende, der ventte Joachim mig med sine tydske Læ- /25.
ther og Skole. Det er godt! jo mere, jo bedre af hedsom-
melige Ting, saa bliver maaskee dog Timmeret hos mit
store Stykke mine bedste, hvad de kunde være. Saa tak
Dig atter, kjære! for hvert Andtryk, endnu er Timmeret ikke
kommen for sig! ved jeg hvordan, jeg har det, ved jeg. Vedt
end, at jeg er utilfreds? Det har jeg for længe været - hvor
for spildte jeg Tid, hvorfor er jeg ikke endnu som Maler
eller rigere paa Guld, at jeg kunde strax tilstaa hende
min Kjærlighed, inden at være vis paa det tænge Afslag?
Hvor er det en ringe Trøst: kan jeg lade Trøstens Gæ-
ser - eller - Gud bedre. Alt til det Bedste! Det er en ringe
Trøst naar man tørster, efter Glæde og Lykke, men det er
den bedste. Maaskee aldrig der sig, som idag bragte mit
Hjerte til at slaa kængene, maaskee him aldrig skal
blive min - maaskee him aldrig tænkte derpaa!

27 Jan

Idag har jeg faaet en Bilsen fra hende; min viset imorgen,
og jeg kunde ikke uden at være pæntrogen eller ogsaa være
Opmarksomhed søge hende. Saa saa jeg hende kun lidt
og talte knapt med hende. Endnu er Timmeret ikke kommet, lykkes
mit store Arbejde nogenlunde, kan jeg dog for hendes Familie
vise mig i fordelagtigere Lys, hvorlidt det end. Grundet
har et sige. Jeg fortæller hende ikke mere fordi jeg er bedre
Maler - Maleren har Antet med Mennesket at gøre, eller dog
ikke altid; i Kunstens Verden kan der være Druer paa Tørre
og Figen paa Tidsler! Hvad underligt! Naldom har du
sagt Umagtige! i Kjærlighed? Kan man ikke ved et Skridt
i den Elskedes Frie see Offglands af sin Alkjærlighed - det
har jeg tænkt. Maaskee skal denne Drom blive ~~støvet~~ støvet!